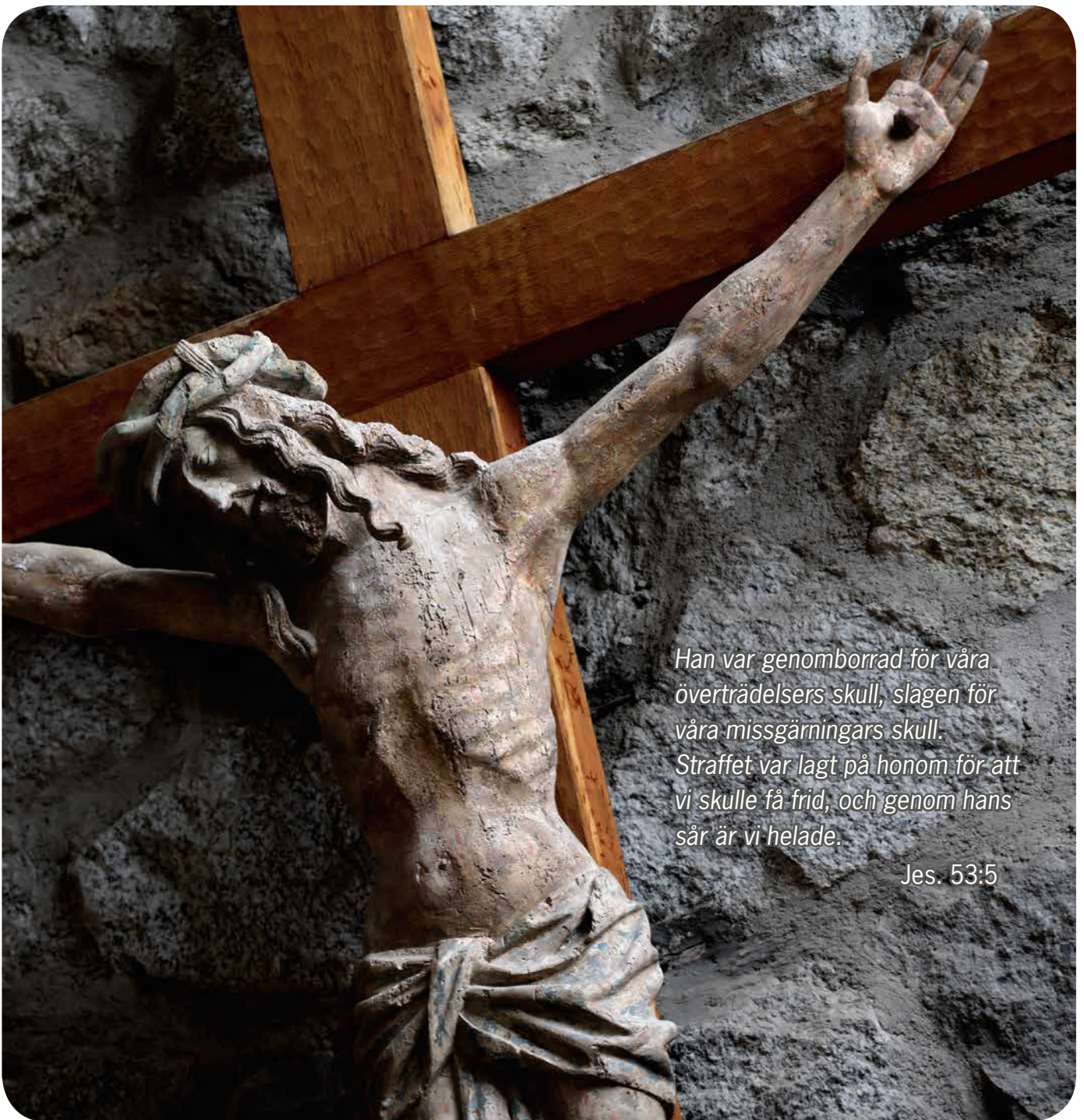

Bibel OCH BEKÄNNELSE

NR 2 2014 – ÅRGÅNG 28. LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKANS TIDNING

*Han var genomborrad för våra
överträdelsers skull, slagen för
våra missgärningars skull.
Straffet var lagt på honom för att
vi skulle få frid, och genom hans
sår är vi helade.*

Jes. 53:5

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Lutherska Bekännelsekyrkans tidning.

Utkommer med 5 nummer om året.

Redaktion: Ingvar Adriansson, Birgitta Erlandsson, Lars Gunnarsson, Gunilla Hedkvist, Ingela Lindmark Edwardsen.

Redaktionens adress:

Bibel och Bekännelse, c/o Adriansson, Släntvägen 10, 33135 Värnamo, e-mail: in.adriansson@bredband.net

Redaktionssekreterare: Birgitta Erlandsson, e-mail: b-erlandsson@tele2.se

Expedition: Eivor och Kerstin Waljö, Lärkvägen 21, 33197 Värnamo, e-mail: waljo@tanno.se

Internet: www.bekannelse.se

Prenumerationsavgift 180 kr per år

och gåvor till tidningen: LBKs bankgiro 306-7345. Från utlandet: IBAN: SE 07 9500 0099 6042 0227 3365. BIC: NDEASESS.

Ange "pren." resp. "gåva till BoB" samt namn och adress.

LUTHERSKA BEKÄNNELSE- KYRKAN (LBK)

• Lutherska Bekännelsekyrkan är en evangelisk luthersk kyrka som tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levtt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda. Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår kyrkas existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

• Vår kyrkas tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära. Vi tror att Bibeln ska läsas utifrån dess egna anspråk och karaktär. Poesi ska läsas som poesi, historia som historia och så vidare.

• Vi bekänner oss till de lutherska bekännelse-skrifterna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överensstämmer med vår kyrkas enda grundval: Bibeln.

• Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

• LBK delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av ett tjugotal kyrkor runtom i världen, bland annat Evangelisch-Lutherische Freikirche i Tyskland, Evangelical Lutheran Synod och Wisconsin Evangelical Lutheran Synod i USA. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

Från redaktören

Kärlekens väg

Se hur han med döden strider, Hårdare en kamp ej stod. Märk hur djupa kval han lider, Kval som pressa ut hans blod. Blomstren, som han träder på, Färg av ångestsvetten få, som utur hans ådrors källa, Synes purpurrod framvälla.

Kärlekens väg är en ytterst konkret väg och Jesus förklarar vägen för sina lärjungar: Vi går nu upp till Jerusalem, och allt som genom profeterna är skrivet om Människosonen ska gå i uppfyllelse. Han ska utlämnas åt hedningarna. De ska håna och skymfa honom, och på tredje dagen ska han uppstå igen.

När Gud älskar den i synd fallna mänskligheten, när han vill försona alla synder från världens begynnelse till dess slut, går han vägen upp mot Golgata. Han gör det för att låta sig dömas som vår ställföreträdare och för att efter fullbordad försoning träda fram ur graven som den i vårt ställe rättfärdige, han som var död, men nu lever, och genom vilken vi också har del i det eviga livet. Detta är centrum i hela den bibliska historien, där varje synd, stor som liten, blivit nedkämpad och tillintetgjord i Jesu person. Detta är en Guds kärleksväg till oss, varigenom han betalat med sitt eget dyra blod. Så har han i ditt ställe gjort allt det som du borde göra. Där du i prövningen varit svag har han varit stark, där du snavat har han stått stadigt, och där du fallit för frestelsen har han genom sitt ord fått frestaren på flykt.

Har vi inte varje år när vi närmar oss påsk hört om Guds Lamm som förs bort för att lida och dö på korset? Behöver vi verkligen höra detta om och om igen? Du och jag är av naturen främmande för denna undervisning. Vi har en röst i vårt hjärta som hela tiden vill stöta bort detta. Det är otron som varje dag vill göra sig påmind, som vill bort från Guds kärlek, från rättfärdiggörelsen. Att predika hans död till dess han kommer tillbaka är vår stora uppgift som kyrka och församling.

Det här numret av Bibel och Bekännelse kommer ut lagom till vår största kristna högtid. Därför innehåller det fyra betraktelser över händelserna runt påsken. Vi fortsätter att uppmärksamma vår kyrkas 40-årsjubileum genom artikeln om en bok som kom att få betydelse för bildandet av LBK. "Det står skrivet" var ett svar på bibelkritiken i biskopsmötets bibelkommissions betänkande "Bibelsyn och bibelbruk". Programmet för 40-årsjubileet och en alldeles nyskriven sång med jubileets tema finns också i detta nummer.

Vi i redaktionen önskar alla en glad och välsignad påsk i vår korsfäste och uppståndne Frälsares namn!

Ingvar Adriansson

Lärjungarna i Jesu sällskap

Jesus firade påskmåltid med lärjungarna. Han började samvaron med att tvätta sina käras fötter. Sedan meddelade han att en av hans egna skulle förråda honom. Men vem?? ”Inte är det väl jag?” frågade alla. Vi vet sanningen, tycker vi. Judas var förrädaren, inte jag. Sedan gav Jesus dem sin kropp och sitt blod med, i och under bröd och vin till synders förlåtelse. Nattvarden var så instiftad för all tid i världen och för alla, också för hans förrädare.

Jesus betjänade lärjungarna under påskmåltiden, medan de i sin tur hade tankarna på var sitt håll. En tänkte på pengar han skulle få genom att förråda Jesus. En undrade hur han skulle finna vägen dit Jesus var på väg. En ville ha Jesus att visa dem Fadern för att kunna tro. En lovade stolt vara trogen Jesus in till döden, vad som än skulle hända. Ja, anden är villig i oss Jesu lärjungar. Men tänk, just åt dessa dagdrömmare lovade Jesus sin egen frid i deras hjärtan. Och han lovade dem också Försvaren, den helige Ande, när han nu skulle gå bort för en tid. Jesus gjorde detta för att han visste och såg att lärjungarna helt glömt varför de kommit till Jerusalem. Jesus hade sagt i Luk. 18:31: ”Vi går upp till Jerusalem, och allt som genom profeterna är skrivet om Människosonen ska gå i uppfyllelse”.

Vid måltidens slut sa Jesus: ”Men för att världen skall förstå att jag ... gör som Fadern har befallt mig ... låt oss gå härifrån,” Joh. 14:31. Vart skulle de gå? Till Getsemane. Men Jesus visste mer. Följande dag var fredag. Golgata väntade honom. Det var skrivet.

De kom till Getsemane (se Matt. 26:36-46). Snart skulle avslöjas vem Jesu förrädare var. Jesus sa: ”Sitt här, medan jag går dit bort och ber.” Han tog med

sig Petrus, Jakob och Johannes, de tre som varit vittnen till hans förhållande på förklaringsberget. Jesu ångest i Getsemane i känedom om det kommande, är oss omöjlig att omfatta. Vad betyder att den Heliges själ är bedrövad ända till döds? Något omätligt tungt vet vi, han svettades blod. I sin ångest ber Jesus om hjälp av sina kära närmaste, lärjungarna. ”Vaka med mig!” Och han går och ber sin Fader: ”Låt denna kalk gå ifrån mig ... men inte som jag vill, utan som du vill.” Vilken hjälp gav lärjungarna sin käre Mästare? Det står skrivet: ”De sov.” Jesus sa: ”Petrus, kunde ni då inte vaka en kort stund med mig? Håll er vakna och be”.

Sedan gick Jesus bort för andra gången och bad i sin ångest: ”Min Fader, om jag måste dricka denna kalk ... så ske din vilja.” Vilken hjälp gav lärjungarna sin Mästare

denna andra gång? Det står skrivet: ”De sov.”

Jesus gick bort för tredje gången och bad med samma ord. Vilken hjälp gav lärjungar nu sin Mästare, denna tredje gång? Jesus kom till dem och sa: ”Ni sover och vilar er”.

Kära du som läser detta. Jesus sa nu till sina kära: ”Se stunden har kommit då Människosonen ska överlämnas i syndares händer”. Vad säger du som Jesu lärjunge? Hade inte Jesus varit överlämnad i syndares händer hela tiden under påskmåltiden i övre salen, och nu i Getsemane! Är inte den människa en syndare, förrädare, som sover medan Jesus ber henne vaka med honom? Men tänk att till sådana, sina egna, dig och mig säger Jesus: ”Stig upp, låt oss gå, se han som förräder mig är nu här.” Jesus vet att vi, hans egna hos honom genom tron, är hans förrädare genom våra synder. Därför

sa han då för andra gången sedan påskmåltiden, "Låt oss gå!" Vart skulle de gå? Vi vet det. Jesus gick för att korsfästas i staden för sina förrädare och lärjungarna fick gå i evig frihet från domen för sina synder. Detta försod de efter Jesus uppståndelse på påskmorgonen. Gud Fader hade fullbordat det som

är skrivet genom profeterna om Människosonen, och som Jesus bett honom om sägande "Ske din vilja". Detta skedde till vårt eviga barnskap i himlen som ock Jesus bedyrar i Mark 2:17: "Jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga utan syndare."

Så vill vi nu med aposteln säga:

"Kristus Jesus har kommit till världen för att frälsa syndare - och bland dem är jag den störste".

Tack käre Jesus att du inte tröttar att väcka oss ur våra själers sömnighet genom att trösta, lära, förmana och varna oss med ditt evigt saliggörande ord. Amen.

Jukka Söderström

Galileisk Rabbi korsfäst!

[Jesus] bar själv sitt kors på väg ut till den plats som kallas Huvudskalleplatsen, på hebreiska Golgata. Där korsfäste de honom, och tillsammans med honom två andra, en på var sida och Jesus i mitten. [...] Jesus visste att allt redan var fullbordat, och han sade därefter för att Skriften skulle uppfyllas: "Jag törstar." Där stod ett kärl fullt med ättikvin, och de fäste en svamp fylld med ättikvin runt en isopstjälk och förde den till hans mun. När Jesus hade fått det sura vinet, sade han: "Det är fullbordat." Och han böjde ner huvudet och gav upp andan. (Joh 19:17-18, 28-30)

Hur tror du att dagens medier hade rapporterat från Jesu korsfästelse på Långfredagen om den hade inträffat i vår tid? Många hade nog behandlat den som en religionsfrihetsfråga och beklagat att Stora rådet inte kunde visa mer tolerans mot en liten minoritet och deras religiösa ledare. Andra hade riktat in sig på rättssystemet och ifrågasatt användandet av korsfästelse som avrättningsmetod. En läkare hade fått sitta i studion och uttala sig om exakt hur det går till när en dödsdomd dör på korset. Någon hade skickat ut en reporter för att intervjua lärjungarna och fråga dem vad de hade för planer för framtiden och hur de tänkt gå vidare efter Jesu död. Människor hade uttryckt medlidande, bestörtning och förskräckelse över Jesu plågsamma död. Frågan är hur många som

hade förstått händelsens betydelse. Jesu död på korset är ju något mycket, mycket mer än slutet för en kontroversiell predikant.

När Jesus bar sitt kors upp mot Golgata gjorde han inte det för att han var en brottsling som hade fått sitt rättmätiga straff, utan det berodde på att du och jag syndat många gånger på många olika sätt. När han spikades upp på korset skedde det inte för att Fadern tagit sin hand ifrån honom, utan för att Sonen frivilligt lät sig gripas och dömas. När Jesus sa "Det är fullbordat" menade han inte bara att hans lidande var slut, utan också att vårt lidande under synden var över.

Historien är full av religiösa ledare som dödats för sin övertygelses skull, men det finns bara en som är sann Gud, bara en vars död innebär förlåtelse för alla människor i alla tider, bara en som återuppstått från döden och bekräftat att Han verkligen var den han påstod. Människor kan finna tröst i en rad olika saker: En del litar på sin egen förmåga, andra på sin rikedom, vissa på stjärntecknens budskap och åter andra på en eller flera falska gudar. Det finns en lång rad saker som kan ge en känsla av trygghet, men bara tron på Jesus Kristus skänker sann frid med Gud. Jesu korsfästelse, som för vissa är en stötesten, ett hinder för tron, är för den troende det yttersta beviset för precis hur mycket Gud älskar syndare som jag. Fadern låter Sonen dödas. Sonen dör, även för de som inte tror på honom, även för de som hånar, slår och spottar på honom. Jesus dör, till och med för dig och mig.

Käre Jesus Kristus, på Långfredagen tackar jag dig för att du var villig att dö för sådana som jag. Förlåt mig för att jag ofta syndar. Förlåt mig för att du var tvungen att bära mina synder upp till korset. Bevara mig i tron på den förlåtelse du vann åt mig med din oskyldiga död. Amen!

Peter Öman

"...uppstånden igen på tredje dagen..."

En enda sats i den apostoliska trobekännelsen förkunnar denna sanning som avgör värdet i hela den kristna tron: Påskdagens evangelium och firningsämne, Kristi uppståndelse från de döda.

Vad är då betydelsen av denna sats? Den kristna kyrkan har under snart två årtusenden högtidligt bekänt sig till Kristi uppståndelse på tredje dagen. Det betyder precis vad den utsäger, den döde Jesus, som lades i graven på fredagskvällen, är inte kvar där när stenen rullas bort på söndagsmorgonen. Det var den sargade, korsfästa, döda och gravlagda kroppen som lämnat graven.

Denna bekännelse är inte en slutsats av mänskligt förnuft. Den gudomliga planen för mänsklighetens frälsning resulterar i denna sanning. Det var inte tron på uppståndelsen som gjorde att kvinnorna köpte sina kryddor. När hon som ser in i den tomma graven ropar: "Graven är tom!" vet hon inte vad hon ska tro enligt evangelisten Lukas. Nu står kvinnorna där med sina kryddor som de skulle smörja den döda kroppen med som ett slutligt avsked av Jesus från Nasaret. Men han hade inte tagit avsked av dem. Plötsligt stod två män framför dem och frågade varför de var där. "Varför söker ni den levande bland de döda? Han är inte här, han har uppstått."

Vi ser tydligt att talet om uppståndelsen var en hemlighet också för Jesu närmaste vänner. Vem trodde på hans uppståndelse? Ingen! Lärjungarna på väg mot Emmaus hade problem med sina föreställningar om Kristi försoningsverk. De sa: "Vi hade hoppats att han var den som skulle frälsa Israel." De hade hoppats men de hade inte förstått vad han hade sagt om sitt lidande, sin död och uppståndelse. Och nu var hoppet ute enligt deras sätt att se.

Inte heller de kvinnor som på morgonen var på väg ut till graven hade förstått hans budskap. Hade de uppmärksammat vad han sagt

redan när han var ibland dem, kunde de väl ha besparat sig sina inköp av kryddor. Han hade sagt att han skulle uppstå på tredje dagen. Han behövde inte deras kryddor, de behövde hans hjälp att tro på vad de såg. Han ville att de skulle berätta om hans uppståndelse för lärjungarna, för hela världen: "Jesus lever, graven är tom, han behöver inte våra kryddor"!

Vad svarar då människor på denna sanning från vittnena ute vid graven? För det mesta: "Det är inte sant, ingen kan stå upp från de döda!" Döden är det definitiva slutet menar man. Ingen återvänder efter att ha gått igenom dödens port. Det är faktiskt sant. Det är ingen som passerar den porten för att senare återvända. Det finns bara EN, det finns bara En Frälsare. Han har dött och uppstått igen för att evigt leva. Jesus uppväckte några personer från de döda: änkans son och Lasarus. Men en dag dog de igen för att inte återkomma.

Människorna ville inte tro detta under då det skedde. Inte heller idag vill man tro, man försöker bortförklara detta kristendomens absoluta och grundläggande faktum. När stenen rullas bort är graven tom. Den levande fanns inte längre bland de döda!

Döden var nu för evigt besegrad och syndens makt var bruten. Nu kunde lärjungarna förkunna den uppståndne Jesus från Nasaret. Det budskapet har nått ända till oss och vi bekänner denna uppståndelse med orden "på tredje dagen uppstånden igen". Vi tillber inte den döde utan den levande Jesus.

Muhammed är död, Buddha är död, påvarna dör för att inte mer återvända och alla andra religionsstiftare i världen är borta. Men vår Frälsare, Gudasonen som dog på korset på Golgata, lever och regerar i evighet. Vår tro grundar sig på fakta. Döden är besegrad. Detta fantastiska budskap är riktat till oss, det ska vi tro. Aposteln säger: Kristus utgavs för våra synders skull och uppväcktes för vår rättfärdiggörelses skull". I Kristi uppståndelse har vi rättfärdighet inför Gud. Vi kan alltid hänvisa vårt svaga hjärta och vår fattiga själ till denna sanning. Jesus lever och vi ska leva. Den som förkastar det gör det till sin egen eviga olycka.

Den som tror det gör det därför att den Helige Ande har tillämpat denna sanning på oss.

Därför kunde sångförfattaren sjunga:

*Kristus lever - underbara ord, som upplivar tungt
och sorgset mod! Väl är mörkret stort uppå vår jord,
men se, Kristus lever! Amen.*

Alvar Svenson

Från mörker till ljus,

I torsdags greps Jesus efter att en av hans närmsta vänner, Judas Iskariot, hade förrått honom. Judas hade ingått ett avtal med våra kyrkoledare om att för trettio silverpenningar peka ut Jesus inför de romerska soldaterna. Detta ägde rum i en trädgård som heter Getsemane. Soldaterna förde Jesus därifrån till översteprästen Kajfas, där de skriftlärda och de äldste hade samlats. Dessa hade sedan lång tid bestämt att man skulle döda Jesus.

Redan denna natt, alltså natten till fredagen, började de förhöra Jesus. Man hade som sagt redan bestämt sig för att Jesus skulle dö, så därför skydde man inga medel för att nå sitt mål. Men det gick inte att få fram några hållbara bevis för att döma honom. De kallade till och med in många falska vittnen men det hjälpte inte. Till slut ställde översteprästen frågan till Jesus: "Är du Messias, Guds Son?" Jesus svarade jakande och då slog man fast att han hade hädat och därmed skulle dömas till döden.

Eftersom vi är ockuperade av romarna så har vi inte rätt att verkställa en dödsdom. Därför förde man Jesus till landshövdingen Pontius Pilatus. Han begrep att det var av avundsjuka som de hade fört Jesus till honom, men han förmådde inte stå emot judarna utan gick till slut med på att utlämna Jesus till att korsfästas.

Allt gick nu väldigt snabbt och redan på fredags-eftermiddagen var allt över. Jesus dog på korset som en ogärningsman. Två män, Josef från Arimatea och Nikodemus, som kände Jesus sedan tidigare, fick lov att ta hand om kroppen och se till så att Jesus blev begravd. Sedan inföll vår sabbat och vi förhöll oss stilla enligt lagens bud.

Tänk vad saker och ting snabbt kan förändras! Om fredagen hade varit den hemskaste dagen i mitt liv så skulle söndagen bli den bästa. På eftermiddagen skulle jag och en vän gå till en liten by som heter Emmaus. Vi gick där nedstämnda och pratade om allt som hade hänt de senaste dagarna. Plötsligt kom det upp en man vid sidan om oss. Han undrade vad vi pratade om. Jag frågade honom: "Är du den ende främling i Jerusalem som inte vet vad som har hänt de här dagarna?" Främlingen undrade vad det kunde vara. Då berättade vi för honom om vad man hade gjort med Jesus. Vi berättade om allt som hade hänt, hur våra överstepräster och rådsmedlemmar hade utlämnat honom till att dömas till döden och korsfästas. Men vi berättade också för främlingen att det cirkulerade rykten om att några kvinnor hade gått till graven i morse och funnit den tom. De hade sett en änglasynt

från sorg till glädje

och änglarna hade sagt att Jesus levde.

När vi hade informerat främlingen vid vår sida så tog han till orda och sade: ”Så oförståndiga ni är och tröga till att tro allt som profeterna har sagt. Måste inte Messias lida detta för att gå in i sin härlighet?” Sedan, mina vänner, fick vi vara med om ett fantastiskt bibelstudium! Främlingen började med Mose och alla profeterna och förklarade för oss vad som var sagt om Messias i alla Skrifterna. Vilken upplevelse!

När vi kom fram till Emmaus så övertalade vi främlingen att komma med in. När vi så skulle äta och mannen tog och bröt brödet och räckte det till oss så öppnades våra ögon. Det var Jesus! Det var verkligen Jesus. Det var Jesus som hade gått ifatt oss på vägen men vi hade inte känt igen honom. Det var Jesus som hade haft bibelstudium med oss! Men plötsligt försvann han.

När han hade lämnat oss sa vi till varandra: ”Brann inte våra hjärtan när han talade med oss på vägen och öppnade Skrifterna för oss?” Strax därpå vände vi tillbaka till Jerusalem och sökte upp våra vänner och berättade för dem allt vad vi hade varit med om. Då berättade de för oss att Jesus verkligen hade uppstått och visat sig för Simon.

Medan vi talade med varandra om detta så stod Jesus plötsligt mitt ibland oss. Vi blev först mycket rädda men Jesus lugnade oss. Han visade oss sårerna i sina händer och fötter och frågade om vi hade något att äta. Vi räckte honom en bit stekt fisk som han åt inför våra ögon. Sedan blev det bibelstudium igen! Och han öppnade våra sinnen så att vi förstod Skrifterna. Han sa: ”Det står skrivet att Messias ska lida och på tredje dagen uppstå från de döda, och att förlåtelse ska predikas i hans namn för alla folk.”

Våra hjärtan brann när Jesus talade till oss och öppnade Skrifterna för oss. Jesu ord är Ande och liv. Det är bara Jesus som kan göra våra hjärtan brinnande. Det underbara budskapet om syndernas förlåtelse för Jesu skull har makt och förmåga att göra det allra mest sorgsna och kalla hjärta brinnande. *Om honom vittnar alla profeterna, att var och en som tror på honom får syndernas förlåtelse genom hans namn.* Ja, den som tror på honom har evigt liv! Amen.

Hälsningar i den
uppståndne Frälsarens namn!

Kleopas

Lars Gunnarsson

KONFERENS OCH 40-ÅRSJUBILEUM

Varmt välkomna till Lutherska Bekännelsekyrkans konferens och 40-årsjubileum på Hjälmmargården 9-13 juli 2014!

LBK:s Kyrkokonferens 9-10 juli

Onsdag

19 00 Välkomsthälsning Torsten Carlsson
Kvällsgudstjänst Lars Gunnarsson

Torsdag

09 00 Morgonandakt.
10 00 Konferensförhandlingar
Parallellt: Barnens lägerskola

13 15 Konferensförhandlingar fortsätter vid behov och bör vara slutförda kl 14 00.
14 00 Kör- och musikövning
16 00 Erfarenheter från missionsarbete i Europa och världen. John Vogt.
19 00 Kvällsgudstjänst. Pastor Tor Jakob Welde
Välkomsthälsning och presentation av nyanlända långväga gäster

LBK:s 40-årsjubileum 11-13 juli

Tema: Kristusbrev till världen

Fredag

Del I: Trons grund

09.00 Inledningsgudstjänst – Stefan Hedkvist
09.45 Föredrag av prof. John Brug (I): *Skriftens inspiration*
Parallellt barnundervisning
11.00 Föredrag av Seth Erlandsson:
LBK 40 år. Hur började det? Var är vi nu? Vart är vi på väg?
15.30 Föredrag av prof. John Brug (II): *1 Mos 1-3 som nyckel till bibeltolkning*
16.45 Föredrag av pastor Andreas Drechsler, ELFK: *Förhållandet mellan Bekännelseskristna och Skriften*
19.00 Kvällsgudstjänst – Ingvar Adriansson/
Juhani Viitala
20.00 Gemenskapskväll – Hälsningar från våra systerkyrkor

Lördag

Del II: Trons förkunnelse

09.15 Morgonandakt – Ola Österbacka
09.45 Föredrag av Alvar Svenson:
Från Statskyrka till Bekännelsekyrka. En kyrkohistorisk tillbakablick.
Parallellt barnundervisning
11.00 Föredrag av prof. John Brug (III):
Den objektiva rättfärdiggörelsen, vårt budskap till världen

15.30 Föredrag av pastor Timothy Hartwig, ELS:
Hur möter vi icke-kristna i dagens värld?

Del III: Trons tillämpning

16.45 Föredrag av pastor Artur Villares,
Lutherska kyrkan i Portugal: *Hur ska vi försvara kristen tro?*
19.00 Musikgudstjänst – Peter Öman
20.00 Sång- och musikkväll

Söndag

10.30 Högtidsgudstjänst med nattvardsgång –
Egil Edvardsen

Måltider:

8.00 Frukost: 60:-
12.15 Lunch: 85:-
15 Kaffe: 10:-
18.00 Kvällsmat: 50:-
Kvällsfika 10:-

Anmälan till konferensen och/eller 40-årsjubileet senast 15 juni till Anna Karlsson på annaskuriosa@telia.com eller 0706693849 (från utlandet +46 706693849). Du kan även få info om boende från Anna.

KRISTUSBREV

A Compilation of Genuine Church Music, Winchester VA, 1832
 Arrangemang: Kermit Moldenhauer

1. Vil - ket un - der det är va - ra Guds barn, att få
 2. Det - ta Kris - tus - brev in - te tungt, får vi bä - ra ut till en
 3. Det - ta Kris - tus - brev in - te tungt, nej gläd - je - stor att få

hö - ra Her - ren till. U - tan
 värld som sak - nar hopp. Det är
 spri - da Her - rens ord som ger

Je - sus, Guds Son, u - tan hopp in - för
 Her - ren - själv, hans i de - god, som har
 män - ni - skor liv döds - skug - gans dal, som en

synd och död Men
 shri vit det helt Så
 gå - va va helt Så

Copyright © Text: Beth Erlandsson, Arrangemang: Kermit Moldenhauer

nu göm tack är vi hans och Kris - tus - brev det
 in - te un - dan re - Je - där för en
 du vår Her - re - Je - sus - där för den

står värld nåd vad som du Je - sus gjort: att han
 som du in - te vet att
 som du vi - te oss. Vil - ket

fri - köpt oss från synd och död, att han
 Je - sus har fri köpt oss och så dem, att han
 un - der det är att va - ra Guds barn, att han
 att att att

skänkt oss vårt ra e - vigt liv. Men
 är hö - ra Her - rens da ren till. Så
 att att att

JONA

Innan Jesus kom hit till jorden brukade Gud skicka profeter som skulle tala om för folket vad Gud ville. Det var inte lätt att vara en profet för folk blev ofta arga på dem och ville inte lyssna på Guds ord. Profeterna lydde ändå Gud, men det var en som inte var så värst lydig. Han hette Jona.

Gud hade sett hur onda människorna var i en stor stad som hette Nineve. Han skickade dit Jona för att varna dem och tala om att Gud skulle förstöra Nineve om fyrtio dagar. Men Jona ville inte utan flydde bort och hoppade på en båt som skulle åt motsatta hållet. Han trodde att Gud inte skulle se honom.

Men Gud sände en stark vind över havet. Det blåste så att båten höll på att krossas av jättevågorna. Sjömännen kastade lasten i havet så att båten skulle bli lättare, men det hjälpte inte. Då väckte de Jona som låg och sov nere i båten. ”Ropa till din Gud så kanske han hjälper oss”, sa de. Då förstod Jona att Gud såg honom och ville straffa honom. ”Det är mitt fel att Gud har sänt den här stormen. Släng mig i havet så blir det lugnt”, sa han.

Sjömännen försökte ro tillbaka till land men det var omöjligt, för vågorna blev ännu större. Till

slut kastade de ut Jona i havet. Då blev det alldeles lugnt med en gång.

Men Jona drunknade inte. Gud lät en stor fisk komma och sluka honom levande. I tre dagar och tre nätter var han i fiskens mörka mage. Då ångrade Jona att han varit olydig och ropade till Gud om hjälp. Gud talade till fisken och den kastade upp Jona på land. För andra gången sa Gud till Jona att ge sig iväg till Nineve och varna folket där. Den här gången lydde han och gick dit och predikade. ”Gud säger att er stad ska gå under om fyrtio dagar”, sa han.

Människorna i Nineve blev väldigt rädda. De ångrade sig och ropade till Gud om förlåtelse för allt det onda de hade gjort. När Gud såg att de vände om från sin onda väg ångrade han sig och lät bli att straffa dem.

Jesus kom till jorden nästan 800 år efter den här händelsen. En gång påminde han människorna om Jona. Jesus sa att liksom Jona var i den stora fiskens mage i tre dagar och tre nätter skulle han vara i jordens inre i tre dagar och tre nätter. Så blev det också. Jesus dog på långfredagen. Men han uppstod på tredje dagen!!

BE

FÖR BARN • FÖR BARN • FÖR BARN • FÖR BARN • FÖR BARN • FÖR BARN • FÖR BARN

Det står skrivet

Bakgrunden till såväl Stiftelsen Biblicums bildande år 1968 som LBKs bildande 1974 var det stora avfallet från Guds ord inom svensk kristenhet och i synnerhet i Svenska kyrkan. Bibeln, som skulle vara grunden för kyrkans förkunnelse och undervisning, blev mer och mer helt öppet ifrågasatt. Allt fler präster predikade människotankar som stred mot biblisk kristendom. Vart skulle kyrkomedlemmar ta vägen som ville lyssna till ett rent och klart Guds ord? Den frågan blev alltmer brännande för dem som törstade efter Guds livgivande ord.

Vid prästvigningen lovade prästkandidaterna i Svenska kyrkan ”att predika Guds ord så som det är oss givet i den heliga Skrift och så som vår kyrkas bekännelseskrifter därom vittnar”. Då borde det ju från varje predikstol förkunnas vad Bibeln lär och vad Konkordieboken så klart och tydligt bekänner sig till. Men alltsedan bibelkritikens genomslag i prästutbildningen har biblisk förkunnelse saknats i de flesta av Svenska kyrkans församlingar.

När grupper som ville vara bekännelse trogna inom Svenska kyrkan hade bildat ”Kyrklig samling kring Bibeln och Bekännelsen” 1958, började Kyrklig Samling ordna kyrkodagar i protest mot läror och ordningar som klart stred mot Bibelns ord. Detta blev alltmer besvärande för kyrkans liberalteologiska majoritet. Enligt liberalteologin var det ju möjligt att Bibeln var Guds ord i någon mening och samtidigt en vanlig mänsklig bok med fel och brister. Därför måste de s.k. gammaltroende kristnas bibelsyn avslöjas som en

omöjlig och otidsenlig ”fundamentalism”.

I januari 1964 beslöt därför Svenska kyrkans biskopsmöte att tillsätta en bibelkommission som skulle ta tag i bibelsynsfrågan. Biskopsmötet önskade svar på frågan ”i vilken mening Bibeln är Guds ord”. Kyrkans bekännelse trogna grupper fann detta önskemål underligt. Vet inte biskoparna vad det innebär att Bibeln är Guds ord? Hur kan man i gudstjänsten före bibelläsningen säga: ”Hör Herrens ord genom aposteln (profeten) ...”, om inte bibeltexten är Guds ord? Har biskoparna glömt bort vad som står i ”Dr Martin Luthers Lilla katekes med kort utveckling”, antagen av kyrkomötet 1878? Där står: ”Den heliga Skrift är Guds ord, som genom den helige Andes ingivelse är skrivet av profeter, evangelister och apostlar, oss till undervisning, bättring, tröst och evig salighet.”

1970 utkom biskopsmötets bibelkommissions betänkande i tryck med namnet ”Bibelsyn och bibelbruk” (158 sidor). För bibeltroende hade detta betänkande ett katastrofalt innehåll som inte fick stå oemotsagt. Stiftelsen Biblicum beslöt omedelbart att kritiskt granska detta betänkande. Det resulterade i skriften *Det står skrivet. Biblicum svarar biskopsmötets bibelkommission*, författad av Seth Erlandsson, G. A. Danell och David Hedegård (Kyrkliga Förbundets Bokförlag, Göteborg 1971).

Ett avgörande argument för bibelkommissionens bibelkritiska bibelsyn var att den historisk-kritiska bibelforskningen enligt Bibelkom-

missionen bevisat att Bibeln ”som alla andra produkter av mänsklig verksamhet innehåller misstag och felaktigheter” (Bibelsyn och bibelbruk, sid. 47). Bibelkommissionen påstår bl.a. att ”felaktigheter har kunnat fastställas genom forskning: vissa uppgifter i texterna har t.ex. visat sig vara omöjliga att förena med säkerställda historiska eller naturvetenskapliga fakta, och somliga uppgifter om tillkomsttid och författarskap, inte bara i traditionen om texterna utan också i texterna själva, är med visshet oriktiga” (sid. 48).

Är detta sant? Finns det uppgifter i bibeltexten som med visshet är oriktiga? I så fall är Bibelns självvittnesbörd falskt och den lutherska reformationen bygger på en falsk förutsättning, nämligen att ”den enda regel och norm, varefter alla läror såväl som lärare bör provas och bedömas, endast är Gamla och Nya testamentets profetiska och apostoliska skrifter” (*Svenska kyrkans bekännelseskrifter*, Stockholm 1957, sid 499).

Samtliga exempel på ”motsägel-

ser”, ”säkerställda historiska eller naturvetenskapliga fakta” samt andra ”med visshet oriktiga” uppgifter granskas i *Det står skrivet*. Denna granskning visar att det inte är Bibeln som misstar sig utan Bibelkommissionen (se sid. 38-68). En kyrka som inte längre likt profeterna kan säga *Så säger HERREN* om Bibelns ord, och inte likt Jesus kan hänvisa till Skriften som *Faderns ord och sanningen* (Joh. 17:17), och

inte likt Jesus och apostlarna styrka vad som är sant med orden *Det står skrivet*, borde inte kalla sig kyrka. Den har blivit en sekt (”avskuren”, av latinska verbet *secāre* = avskära), dvs. har avskurit sig från sin Herre och hans ord.

Boken *Det står skrivet* har länge varit slutsåld. Nu har den äntligen kommit ut i nytryck och dess innehåll är lika angeläget att ta del av i dag som 1971. För utan Bibeln

vandrar vi i andligt mörker. ”Vi bekänner oss till Gamla och Nya testamentets profetiska och apostoliska skrifter såsom Israels rena och klara källa, som allena utgör den enda sanna norm efter vilken alla lärare och lärare bör provas och dömas” (*Svenska kyrkans bekännelseskriterier*, sid. 542). Låt oss med förtroende fortsätta att ösa ur denna källa!

SE

Livets Ords grundare blir katolik

Ulf Ekman lämnar Livets Ords församling i Uppsala efter 30 år och konverterar till den romersk-katolska kyrkan. Det meddelade han vid Livets Ords gudstjänst i Uppsala den 9 mars. Han och hans hustru har en längre tid känt sig manade av Jesus att ta detta steg, meddelade han. Detta beslut är inte så förvånande för dem som tagit del av vad Ekman predikat och skrivit de senaste sju åren. Och enligt Andreas Bergmann, kyrkoherde i katolska kyrkans församling i Uppsala, kontaktade Ulf och Birgitta Ekman stiftsledningen i katolska kyrkans församling i Uppsala för över ett år sedan och bad om att få börja sin upptagningsprocess. Likväl blev Ekmans predikan den 9 mars en chock för många och förvirringen är nu stor inom trosrörelsen.

Enligt Ekmans böcker, dvd-inspelningar och predikningar är det Jesus som lett honom att lära ut och predika trosrörelsens läror och grunda en karismatisk kyrka. Men nu menar han att det är samme Jesus som manat honom att konvertera till en kyrka med helt anorlunda tro och praxis! Att Jesus kommit i strid med sig själv är en hädisk tanke. Sanningen är en, och Jesus är vägen, sanningen och livet. Att gå utöver vad Skriften uppen-

barar och lita på nya uppenbarelser som inte underordnas och korrigeras av Skriftens ord är ytterst allvarligt. En huvudregel är ”att inte gå utöver vad Skriften säger” (1 Kor. 4:6). Den katolska kyrkans urspårning från apostlarnas undervisning enligt den heliga Skrift beror till stor del på dess tro på fortsatt uppenbarelse. Det tror tydligen också Ekman, och det leder till öppenhet för de avvikelser från Guds ords sanning som Bibeln så kraftigt varnar för (se Gal. 1:6-9 och 2 Joh. 9-11).

Det verkligt sorgliga är att Ekman inte sett den stora skillnaden i frälsningsläran mellan den katolska kyrkans teologi och biblisk kristendom. Enligt katolska kyrkan är rättfärdiggörelsen en pågående reningsprocess som endast några få (de som senare helgonförklaras) lyckas fullborda före döden. För de allra flesta troende måste denna reningsprocess fortsätta i skärselden efter döden. Enligt Bibeln är människans rättfärdiggörelse fullbordad i och med Kristi ställföreträdande försoningsdöd. Detta är det glada budskapet till hjälplösa syndare och det har makt att upptända tro, ett mottagande av och en förtröstan på att vi förklarats rättfärdiga och ”heliga”

(helgon) uteslutande för Kristi skull, tack vare hans ställföreträdande gottgörelse. Otron innebär ett förkastande av denna Guds frikännande dom, det enda som räddar oss från en evig fördömmelse.

Den katolska kyrkan blandar ihop rättfärdiggörelsen med helgelosen. Den lär människor att försöka åstadkomma mer och mer av en rening från synden med hjälp av helgon, jungfru Maria, vallfärder, offergåvor, lydnad för påven, olika fromhetsövningar och gudstjänster mm. Denna kyrka kallas nu av Ekman för den ursprungliga och sanna kyrkan, fastän denna urspårning ägde rum *efter* apostlarnas kyrkans tid och blommade ut flera hundra år senare genom fortsatta uppenbarelser och tron på biskopen i Rom (påven) som Kristi ställföreträdare på jorden och ofelbar i andliga frågor.

Låt oss tacka Gud för Martin Luther som på nytt lyfte fram det rena, apostoliska evangeliet och befriade oss från de många villfarelser som påvekyrkan alltjämt håller fast vid. *Även om vi själva eller en ängel från himlen skulle ge er ett annat evangelium än det vi har predikat, så ska han vara under förbannelse* (Gal. 1:8).

SE

Vad är fatalism och hur ska vi bemöta den?

Fatalism (ödestro) är tron att allt som händer är oundvikligen förutbestämt. Alla dessa förutbestämda händelser kommer att inträffa vad man än gör, just för att de är bestämda på förhand. En fatalist går därför livet till mötes med attityden ”det som sker, det sker”. I vissa asiatiska religioner bestäms ödet av en blind, irrationell, opersonlig kosmisk kraft. I vissa riktningar i islam bestäms ödet av Gud.

Under Guldkriget förekom berättelser om att vissa muslimer inte tog skydd vid anfall med scudmissiler eftersom det i alla fall blir som Gud har bestämt. En sådan attityd är emot Skriften. Det är ett förhållningssätt som är väldigt likt den ”prövning av Gud” som Satan föreslog när han uppmanade Jesus att hoppa ner från tempelmuren.

Läran om Guds försyn handlar inte om att allt kontrolleras av Guds vilja utan att hans styre är klokt och rättvist. Det är varken blint eller godtyckligt. När Gud bestämmer vad som ska ske här i världen tänker han på sitt folks goda och onda uppförande och deras böner. Även om full rättvisa inte kommer att skipas förrän på domens dag belönar Gud de rättfärdiga och straffar de onda redan här i livet. Gott och ont uppförande påverkar en människas ”öde”. Läran om Guds försyn sätter inte ur spel människors ansvar för hur de uppför sig.

Inte desto mindre är det sant att mycket i livet ligger utanför vår kontroll - naturkatastrofer, olyckor och våldsbrott. Sådant verkar inträffa helt godtyckligt och orättvist. Men Skriften försäkrar oss att Gud har kontrollen och använder till och med sådana hemska saker så att de verkar till det bästa för de sina. Berättelsen om Job är ett förstklassiskt exempel på denna sanning. Även om Job aldrig förstod exakt vad som hände bakom kulisserna ser vi hur Gud skyddade honom och till och med använde Satans onda anslag till det bästa för Job.

Vetskapen om att Gud har kontroll över allting leder oss inte till fatalismens pessimism.

Vi minns tre sanningar:

1. Gud vill att vi ska leva som hans barn som inser att de är ansvariga inför honom för sina handlingar.

2. Gud tänker på våra handlingar och böner när han bestämmer vårt levnadslopp.
3. Gud kommer att styra allt i livet till det bästa för oss.

***

I Matteus 3:11 säger Johannes att han döper med vatten men att Jesus ska döpa med den helige Ande och eld. Vad är det för skillnad mellan att döpa med vatten och med eld?

Johannes huvudpoäng är att han var den nytestamentliga erans förelöpare. Kristus skulle inleda den helt och fullt. Johannes dop var ett verkligt nådemedel men ändå något som pekade fram emot Kristi verk. Den nytestamentliga tiden inleddes i sin fullhet vid pingsten när Jesus döpte sina lärjungar med den helige Ande och med kraft. Därefter gick Jesu lärjungar ut i världen och döpte dem i Faderns, Sonens och den helige Andes namn. Betoningen ligger inte på skillnaden mellan de båda dopens natur utan på skillnaden mellan de två budbärarnas uppdrag och makt.

***

Många bibelställen talar om omvändelse och dop. Hur ska små barn kunna omvända sig och bli döpta om de inte vet att de behöver en Frälsare?

Varför tror vi att små barn kan tro när de inte verkar ha förmåga att förstå? Helt enkelt för att Skriften talar om små barns tro och till och med håller fram dem som exempel för oss (Luk. 18:15-17; Psalt. 8:2).

Eftersom dopet är ett bad till ny födelse och förnyelse (Titus 3:5) verkar det som ett nådemedel och ger tron till ett barn som ännu inte har tron. Vuxna kan påverkas av Ordet, så de får undervisning innan de döps. För dem är dopet en bekräftelse på den tro de redan har. Jämför Rom. 4:11.

Ur *Your Questions, Scripture's Answers* av John Brug (Northwestern Publishing House, 2013).

Du skall inte dräpa

Det femte budet är ett bud som många människor tänker sig gå fria inför. Det är väl bara mycket onda människor som dödar andra!

Ja, det är det verkliga. Goda människor gör inte så. Men nu är det så att vi inte är goda människor, ingen av oss. Vi har alla brutit mot detta bud, och det har vi gjort eftersom vi är onda, inte tvärtom.

Jesus visar i sin bergspredikan den djupa innebörden av detta bud, att den som vredgas på sin broder är skyldig inför domstolen (Matt 5:22). Skyldig till vad då? Jo, till brott mot det femte budet. Den som blir arg på sin nästa har redan dräpt honom/henne i sitt hjärta. Ofta är det endast fruktan för straff eller det egna goda ryktet som förhindrar att tanken blir till handling.

På grund av all förvirring som råder i denna yttersta tid är det skäl att säga något om vem detta bud är riktat till. Budet är inte riktat till stat eller överhet, utan till Guds folk. "Du skall inte dräpa", heter det. Buden är givna för att enskilda människor ska följa dem. Det ser vi mycket tydligt när det gäller t.ex. det fjärde eller det sjätte budet. Överheten kan som sådan inte vanhedra sina föräldrar eller begå äktenskapsbrott. Däremot kan enskilda människor (också överhetspersoner) göra så.

I bergspredikan kommer det också tydligt fram vilka Jesus riktar sina ord till. Det står att hans lärjungar kom fram till honom. Då började han tala och undervisa dem (Matt 5:2). Idag händer det ofta att det "sociala evangeliet" folk vill tillämpa det femte budet på överheten och staten. När man gjort detta misstag och pseudo-kristendomen har blandat sig i statens angelägenheter, har det lett till att t.ex. dödsstraffet på de flesta håll avskaffats och att försvarskrig bland många anhängare av det sociala evangeliet misstränkliggörs.

Luther, som väl kunde skilja mellan det som gäller för en enskild människa och det som gäller för överheten, skriver på följande sätt i Stora katekesen:

Därför äro ej Gud och överheten inbegripna i detta bud, så att den makt dessa hava till att döda härigenom skulle vara dem fräntagen. Ty Gud har överlämnat den rätt han har att straffa missdådare åt överheten i föräldrarnas ställe, vilka fordom, såsom man läser hos Moses, måste draga sina egna barn inför rätta och döma dem till döden. Det som här förbjudes gäller följaktligen enskilda gentemot varandra, men icke överheten.

Överheten har fått sitt skarpa svärd av Gud (Rom 13:4) för att straffa dem som gör det onda. Något sådant svärd har emellertid inte en enskild människa.

FEMTE BUDET

Guds tio bud blev genom Martin Luthers lilla katekes våra förfäders värdegrund. Men har de någon aktualitet i dagens värld? Gäller de oss?

Luther skriver vidare:

Så kräver nu detta bud, att man icke tillfogar någon människa lidande för någon oförrätts skull, även om hon skulle vara i högsta måtto förtjänt därav.

Den kristnes väg är inte hämndens väg. Kärleken står som bekant inte emot en oförrätt (1 Kor 13:5). Vi ska inte hämnas. Inte ens mot den som verkligen skulle ha förtjänat ett slag tillbaka. Lika lite ska vi tillfoga skada mot dem som inte har gjort oss något.

Idag mördas tiotusentals ofödda barn årligen i Finland genom aborter. Denna himmelskriande orättfärdighet är i högsta grad brott mot det femte budet. Människor, till vilka Gud otvetydigt befäller: "Du ska inte mörda!" bryter mot Guds heliga vilja och berövar människor livet. Dessa små ofödda människor har ett oändligt högt värde inför Gud.

Varifrån kommer detta värde? Gud har själv skapat dem (Ps 139) till sin avbild (1 Mos 9:6).

Eftersom livet är heligt vill Gud skydda det genom detta och de andra buden. Vi har alla brutit mot det femte budet, antingen i tankar, i ord eller i gärningar. Vare sig vi har gjort oss skyldiga till hat mot en medmänniska eller om vi har mördat ett ofött barn, så behöver vi omvända oss från vår synd. Gud säger i sitt ord till oss alla: Du har syndat!

Om vi som David erkänner vår synd, vill Gud möta oss med förlåtelse (1 Joh 1:9). Om vi däremot inte vill omvända oss, utan hårdnackat och obotfärdigt fortsätter att leva i synden och vandrar fjärran från Guds vägar, går vi med säkerhet evigt förlorade. Om vi så bara hade uttalat ett ord i vrede mot vår nästa, och i allt annat skulle vara skuldfrä, så är det nog. Även den oskyldigaste tanke på hämnd är redan ett brott mot Guds lag.

Låt oss inte leva i synd utan låt oss vända oss till honom som har burit all vår synd, Jesus Kristus. Hos honom finns förlåtelsens gåva, som han har förvärvat genom sin heliga död.

Besatthet

Vad är besatthet? Förekommer det idag? Hur ska vi tänka när Bibeln talar om människor som är besatta? Alvar Svenson tog upp ämnet i sin predikan 2 sönd. i fastan över Mark. 9:14-32. Se och lyssna på den på S:t Markus hemsida www.mar-kuskyrkan.net

***

I förra numret av Bibel och Bekännelse fanns en bild av ett 12 veckor gammalt foster. Som flera av er sett är det inte ett riktigt foster utan format i lera av en konstnär som velat tydliggöra hur utvecklat ett foster är efter bara 12 veckor.

Ett verkligt 12 veckors foster (se bilden) är ungefär hälften så stort och har mer otydliga drag och genomskinlig hud. Men alla organ är anlagda. Hjärtat har redan slagit i 8 veckor och på ultraljud kan benen ses sparka i livmodern.

***

Damlaget

För första gången har Damlaget haft en träff med övernattnig. 14 damer samlades den 14 mars på Hindsengården som ligger så vackert vid sjön Hindsen utanför Värnamo. Det var lite kallt och blåsigt ute, men inne värmdes den öppna spisen och gemenskapen. En del tid ägnades åt att planera för hur allt ska fungera praktiskt vid kommande läger och LBKs 40-årsjubileum. Framför allt var det värdefullt att få tid att prata och uppmuntra varandra. Önskemål finns att det ska bli flera liknande träffar framöver.

Birgitta

Barn- och ungdomsläger i Hjortsberga 29-31 maj

S:t Markus församling i Ljungby välkomnar till läger på Hjortsbergagården 8 km från Alvesta.

Lektioner i fyra grupper:

13 år och uppåt

10-12 år

7-9 år

mini

Diskussionsgrupper för föräldrar

Många ledare. Peter Öman är ansvarig.

Ta med fritidskläder, badkläder, lakan o örngott, bibel. Lägeravgift 500:-

Anmälan till Natalie senast 1/5 0372-82349, gunnarsson.na@telia.com

Sommarläger i Odensjö 5-10 augusti

Välkommen till sommarens ungdomsläger den 5-10 augusti i Odensjö! Vi kommer att bo i Tallklintens bygdegård som ligger 4 mil från Ljungby vid den vackra sjön Bolmen.

Boka in tiden i almanackan! Upplysningar om program, anmälan, kostnad m.m. kommer att läggas ut på hemsidan och facebook.

HEMMA HOS HERREN

Eda Hillevi Larsson, Råneå

2/8 1930 - 20/3 2014

Jesus sade: Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig ska leva om han än dör, och var och en som lever och tror på mig ska aldrig någonsin dö (Joh. 11:25).

Vem är gladare än jag
fast jag liten är och svag?
Jesus vet vad jag behöver
och när livet här är över
tar han mig till himmelen,
bär mig hela vägen hem.

Dödens makt är bruten

Ängeln sade till kvinnorna: "Var inte förskräckta! Jag vet att ni söker Jesus, den korsfäste. Han är inte här. Han har uppstått, så som han har sagt. Kom och se platsen där han låg." (Matt. 28:5,6)

TREÅRIGE JAKOB hade många frågor till farmor. "Var är mamma?" ville han veta. "Hon är på jobbet", sa farmor. "Och var är Samuel?" "Din lillebror sover middag." "Och var är pappa?" Den här gången svarade farmor med en tår i ögonvrån: "Pappa är i himlen hos Jesus." "Jaa, pappa är i himlen hos Jesus", upprepade Jakob och fortsatte sedan leka med sina leksaker.

Jakobs pappa hade dött bara några veckor tidigare. Treåringen kunde inte riktigt förstå allt som hänt, men farmors kärleksfulla ord var nog för honom. Förklaringen "i himlen hos Jesus" stillade hans oro och styrkte farmor också.

Utan Jesu tomma grav skulle vi inte kunna ha ett sådant hopp. Utan Jesu uppståndelse skulle det inte finnas någon visshet inför döden. Vi skulle bara ha frågor. Vad händer när vi dör? Vart kommer vi när livet tar slut? Hur ska vi förbereda oss på vad som ska komma efter vår tid här?

Påskmorgonens tomma grav ger det svar vi behöver. Precis som vi öppnar ett paket för att se vad vi fått i present, öppnade ängeln Jesu grav för att visa en stor och värdefull gåva från Gud. Döden kunde bara hålla kvar Jesus en liten stund. Jesus upphävde dödens makt genom att

stå upp till liv igen. I Uppenbarelseboken säger Jesus: "Jag är den levande. Jag var död, och se, jag lever i evigheters evighet. Jag har nycklarna till döden och helvetet."

Vi önskar att vi kunde se Jesu seger över döden tydligare. För oss verkar dödens makt vara definitiv och omöjlig att stoppa. Den tar bort dem vi älskar och för med sig en sorg som ser ut att aldrig gå över.

Vår uppståndne Frälsare framhåller sin seger över döden för oss. Han lovar att alla som lever och tror på honom ska leva även när de dör. Alla som dör i förtröstan på Kristus är trygga i himlen. Även kropparna kommer att få liv igen. Den dag då Jesus kommer tillbaka i härlighet kommer han att väcka upp de döda. Då ska den slutliga segern över döden utropas och Guds löfte vara uppfyllt: "Döden är uppslukad och segern vunnen" (1 Kor. 15:54).

Och lille Jakob kommer inte att behöva ställa några fler frågor.

Fader i himlen, tack för att du gett oss seger genom vår Herre Jesus Kristus. Amen.

Ur Meditations

Det står skrivet

Biblicum svarar biskopsmötets bibelkommission

Pris 150 kr.

Kan beställas från

BIBLICUMS FÖRLAG, Släntvägen 10, 331 35 Värnamo.

E-mail: biblicum@bredband.net

